

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 20C/334/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115220490
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2019:3115220490.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951 proti žalovanému F. A., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXXX/XX, L. nad V., štátny občan SR, zastúpenému L. A., bytom C. XXXX/XX, L. nad V., v konaní o zaplatenie 4.479,33 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.395,87 Eur s úrokom vo výške 253,79 Eur, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.698,52 Eur od 3.8.2015 do 22.9.2015, zo sumy 1.655,20 Eur od 23.9.2015 do 20.10.2015, zo sumy 1.579,66 Eur od 21.10.2015 do 10.11.2015, zo sumy 1.395,87 Eur od 11.11.2015 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach vo výške 85,- Eur, zročných vždy do konca mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, až do úplného vyrovnania dlhu, so stratou výhody splátok v prípade neuhradenia čo i len jednej z nich.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

III. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného konania, odvolacieho konania a dovolacieho konania v rozsahu 96,83% s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu istiny 4.479,33 Eur, úroky v sume 253,79 Eur, úroky z omeškania v sume 2,27 Eur, úroky vo výške 15,90 % ročne zo sumy 4.479,33 Eur od 24.7.2015 do zaplatenia, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy istiny 4.479,33 Eur a zo sumy úrokov 253,79 Eur od 24.7.2015 do zaplatenia, a náhradu trov konania. V žalobe uviedol, že so žalovaným uzavrel dňa 17.5.2013 úverovú zmluvu č. XXXXX, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 4.900,- Eur. Žalovaný sa zaviazal splatiť úver a úroky v pravidelných mesačných anuitných splátkach do 18.5.2023. Žalovaný po vyčerpaní poskytnutého úveru porušil svoje zmluvné povinnosti, a preto bol listom zo dňa 23.7.2015 vyzvaný na predčasné splatenie poskytnutého úveru v lehote do 2.8.2015. Ku dňu zosplatnenia úveru dlh žalovaného predstavoval sumu 4.795,39 Eur, a pozostával z istiny úveru 4.479,33 Eur, úrokov 253,79 Eur pri sadzbe 15,90% ročne do predčasného zosplatnenia úveru, úrokov z omeškania 2,27 Eur pri sadzbe 5% ročne, poplatkov 60 Eur za upomienky 15 Eur za každú upomienku a za výzvu na predčasné splatenie úveru 30 Eur v zmysle sadzobníka poplatkov, ktoré poplatky si žalobca neuplatňuje. Po zosplatnení úveru žalovaný nerealizoval žiadnu úhradu.

2. Na výzvu súdu žalobca v písomnom podaní zo dňa 27. 11. 2015 uviedol, že žalovaný uhradil do podania žaloby sumu 1.893,02 Eur s tým, že uviedol prehľad úhrad vykonaných žalovaným (17 platieb x 82,57 Eur od 18.6.2013 do 20.10.2014, platba 78,54 eur dňa 18.11.2014, platba 19,04 Eur dňa 11.12.2014,

platba 97,87 eur dňa 14.1.2015, platba 97,85 Eur dňa 13.2.2015, platba 196,03 Eur dňa 13.4.2015), z ktorých žalobca započítal sumu 420,67 Eur na istinu úveru, sumu 1.395,87 eur na úroky, sumu 1,48 Eur na úroky z omeškania, sumu 75 Eur na poplatky a po podaní žaloby žalovaný uhradil žalobcovi sumu 43,32 Eur dňa 22.9.2015, sumu 75,54 Eur dňa 20.10.2015, sumu 183,79 Eur dňa 10.11.2015, teda platby v celkovej výške 302,65 Eur, ktoré žalobca započítal na istinu úveru a v ktorej časti vzal žalobu späť. Žalobca uviedol, že pomer výšky istiny a riadnych úrokov sa v priebehu splácania mení. Žalobca predčasne zosplatnil úver, pretože žalovaný sa dostal do omeškania so 4 splátkami vo výške 82,57 Eur splatnými v dňoch 21.4.2015, 19.5.2015, 19.6.2015, 21.7.2015. Vysvetlil spôsob výpočtu vyčísleného uplatňovaného úroku v sume 253,79 Eur. Ďalej žalobca vysvetlil, že úrok z omeškania požaduje pri sadzbe 5% ročne vo vyčíslenej výške 2,27 Eur, ktorý sa skladá z úroku z omeškania v sume 1,08 Eur zo splátky 82,57 Eur za obdobie od 21.4.2015 do 24.7.2015, v sume 0,76 Eur zo splátky 82,57 Eur od 19.5.2015 do 24.7.2015, v sume 0,40 Eur zo splátky 82,57 Eur od 19.6.2015 do 24.7.2015, v sume 0,30 Eur zo splátky 82,57 Eur od 21.7.2015 do 24.7.2015. Po čiastočnom späťvzati žaloby sa teda žalobca domáhal zaplatenia sumy istiny 4.176,68 Eur, úrokov v sume 253,79 Eur, úrokov z omeškania v sume 2,27 Eur, riadnych úrokov vo výške 15,90% ročne sumy istiny 4.479,33 Eur od 24.7.2015 do 22.9.2015, zo sumy istiny 4.436,01 Eur od 23.9.2015 do 20.10.2015, zo sumy istiny 4.360,47 Eur od 21.10.2015 do 10.11.2015, zo sumy istiny 4.176,68 Eur od 11.11.2015 do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy istiny 4.479,33 Eur a sumy nezaplatených úrokov 253,79 Eur od 24.7.2015 do 22.9.2015, zo sumy istiny 4.436,01 Eur a sumy nezaplatených úrokov 253,79 Eur od 23.9.2015 do 20.10.2015, zo sumy istiny 4.360,47 Eur a sumy nezaplatených úrokov 253,79 Eur od 21.10.2015 do 10.11.2015, zo sumy istiny 4.176,68 Eur a sumy nezaplatených úrokov 253,79 Eur od 11.11.2015 do zaplatenia.

3. Súd po vykonanom dokazovaní vylúčením zástupkyne žalovaného, oboznámením žaloby, druhej upomienky zo dňa 25.5.2015, výzvy na predčasné splatenie úveru zo dňa 23.7.2015, úverovej zmluvy č. XXXXX zo dňa 17.5.2013, prehľadovej tabuľky, všeobecných obchodných podmienok žalobcu, sadzobníka poplatkov, písomných podaní žalobcu zo dňa 27.11.2015, 30.9.2016, rozhodol vo veci rozsudkom č.k. 20C 334/2015-47 zo dňa 21.10.2016, ktorého výrokom I. konanie v časti o zaplatenie sumy 302,65 Eur zastavil, výrokom II. žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 2.705,81 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 2,27 Eur, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.008,46 Eur od 3.8.2015 do 22.9.2015, zo sumy 2.965,14 Eur od 23.9.2015 do 20.10.2015, zo sumy 2.889,60 Eur od 21.10.2015 do 10.11.2015, zo sumy 2.705,81 Eur od 11.11.2015 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach vo výške 85,- Eur, zročných vždy do konca mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, až do úplného vyrovnania dlhu, so stratou výhody splátok v prípade neuhradenia čo i len jednej z nich, výrokom III. vo zvyšku súd žalobu zamietol, výrokom IV. žalobcovi priznal proti žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 34,32 %. Úver poskytnutý na základe predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere považoval súd za bezúročný a bez poplatkov na základe ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z.. o spotrebiteľských úveroch, pretože zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala údaje o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a poplatkov v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z.. Zo zmluvy nebolo zrejmé, koľko z každej splátky sa započítava na istinu, koľko na úrok, koľko na poplatok. Okresný súd oprel svoj výklad citovaných ustanovení o viaceré rozsudky krajských súdov.

4. Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č.k. 5Co 92/2017-63 zo dňa 20.9.2017 potvrdil rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 20C 334/2015-47 zo dňa 21.10.2016 v odvolaní napadnutých výrokoch III., IV. ako vecne správny.

5. Na základe dovolania žalobcu Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 2Cdo 235/2017 zo dňa 21.12.2018 zrušil rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co 92/2017 zo dňa 20.9.2017 v časti výroku, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch III., IV. a v súvisiacom výroku o trovách odvolacieho konania a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie. Vychádzajúc z účelu Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, právnych záverov vyjadrených v Rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti A. B., účelu § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. dovolací súd uzavrel, že predmetné zákonné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z.z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo

vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahrňuje istinu, úroky a iné poplatky.

6. Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 5Co 31/2019-129 zo dňa 13.3.2019 zrušil rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 20C 334/2015-47 zo dňa 21.10.2016 vo výrokoch III., IV. a v tejto časti mu vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vzhľadom na viazanosť právnym názorom dovolacieho súdu krajský súd uzavrel, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 17.5.2013 obsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. výšku, počet, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, a to v čl. 1 bod 1.2. v spojení s čl. 2 bod 2.3 a v spojení s čl. IV bod 3 VOP. Úlohou súdu prvej inštancie bude vec opätovne preskúmať v napadnutej časti a bude sa zaoberať správnosťou a dôvodnosťou žalobcom uplatnených zvyšných nárokov a vo veci opätovne rozhodne.

7. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 17.5.2019, na ktoré boli strany riadne a včas predvolané; žalovaný a jeho zástupkyňa boli predvolaní v zmysle § 106 ods. 1 písm. a/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) z adres ich trvalého pobytu evidovaných v Registri obyvateľov SR, pričom predvolania neprevzali, a považujú sa za doručené v zmysle § 111 ods. 3 CSP. Žalobca neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil; strany odročiť pojednávanie nežiadali.

8. Na pojednávaní súd oboznámil listinné dôkazy, vrátane vyjadrenia žalobcu zo dňa 28.3.2019, súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2013, odpovedí na lustrácie v Sociálnej poisťovni a bankách, podania žalobcu zo dňa 11.4.2019, podania žalobcu zo dňa 16.4.2019, príloh tohto podania.

9. Dňa 17.5.2013 uzavreli účastníci úverovú zmluvu č. XXXXX, na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému spotrebiteľský úver vo forme pôžičky vo výške 4.900,- Eur podľa podmienok uvedených v úverovej zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach (ďalej aj „VOP“), ktoré tvoria jej neoddeliteľnú súčasť. V čl. I. zmluvy o úvere je úroková sadzba uvedená ako pevná vo výške 15,90 %, ročná percentuálna miera nákladov vo výške 18,13%, priemerná hodnota RPMN vo výške 19,47%. Celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť (súčet výšky úveru a celkových nákladov klienta spojených s úverom), bola uvedená v sume 10.147,20 Eur. V zmluve bol určený poplatok za správu úverového účtu vo výške 1,99 Eur mesačne. Žalovaný sa v zmluve zaviazal splatiť úver a úroky v pravidelných 120 mesačných anuitných splátkach po 82,57 Eur, zročných vždy do 18. dňa v mesiaci, s tým, že prvá splátka úveru bola zročná 18.6.2013, a posledná splátka úveru bola zročná dňa 18.5.2023. Podľa čl. 2 bod 2.3. zmluvy o úvere je klient oprávnený požadovať od banky bezplatne a kedykoľvek počas trvania úverovej zmluvy výpis z úverového účtu formou amortizačnej tabuľky. Podľa čl. 4, bod 4.1. zmluvy o úvere ak klient nezplatí anuitnú splátku včas, banka má právo na úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nesplatenej anuitnej splátky až do jej zaplatenia. Podľa čl. 4 bod 4.2.1. zmluvy o úvere ak klient poruší alebo nesplní akýkoľvek záväzok vyplývajúci zo zmluvy o úvere a vzniknutý kedykoľvek počas jej trvania vrátane omeškania v zmysle bodu 4.1., je banka oprávnená žiadať predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom za podmienok uvedených v úverovej zmluve a VOP. Podľa čl. 5 bod 5.2. zmluvy o úvere klient je oprávnený písomne alebo na inom trvanlivom médiu dostupnom banke odstúpiť od tejto zmluvy v lehote 14 kalendárnych dní odo dňa jej uzavretia, pričom táto lehota je dodržaná, ak bolo odstúpenie odoslané, resp. odovzdané najneskôr posledný deň lehoty.

10. Druhou upomienkou zo dňa 25.5.2015 vyzval žalobca žalovaného na úhradu omeškanej splátky úveru v sume 195,60 Eur, najneskôr do 30.5.2015, s upozornením, že inak žalobca vyhlási mimoriadnu splatnosť celého zostatku úveru. Keďže žalovaný ostal v omeškaní s úhradou splátok úveru, žalobca listom zo dňa 23.7.2015 oznámil žalovanému, že vyhlásil predčasnú splatnosť úveru a vyzval žalovaného na úhradu zostatku úveru v sume 4.793,37 Eur do 2.8.2015, pod následkom podania žaloby na súd.

11. Zástupkyňa žalovaného na pojednávaní dňa 21.10.2016 potvrdila, že žalovaný si vzal od Prima banky Slovensko a.s. úver vo výške 4.900,- Eur na základe zmluvy, ktorú predložil žalobca. Úver žalovaný použil pre domácnosť. Žalovaný prestal úver splácať z dôvodu, že dosahoval nižší zárobok zo zamestnania. Celkový rozsah úhrad úveru tak ako je uvedený v predložených listinách sa zakladá na pravde. Žalovaný je ochotný a schopný dlh splácať jedine v mesačných splátkach v maximálnej výške po 85,- Eur, zročných vždy do konca mesiaca. Žalovaný pracuje pre spoločnosť Baránek v Považskej Bystrici ako vodič kamiónu. Zarobí asi 1.000,- Eur mesačne v hrubom. Spolu so žalovaným býva jeho zástupkyňa v prenajatom dvojizbovom byte, a za nájomné a energie platia 400,- Eur mesačne.

Žalovaný má aj dlh voči predchádzajúcemu zamestnávateľovi Comextrans Ilava vo výške 5.000,- Eur, ktorý mesačne spláca. Zástupkyňa žalovaného zo zamestnania dosahuje zárobok 412,- Eur v čistom mesačne.

12. Žalobca na výzvu súdu v podaní zo dňa 16.4.2019 uviedol, že žalobca s odbornou starostlivosťou pred poskytnutím úveru prešetril schopnosť žalovaného splácať úver. Žalobca posúdil príjmy, výdavky žalovaného na základe údajov uvedených žalovaným v žiadosti o spotrebný úver, ako aj na základe údajov o výške príjmu žalovaného z reportu zo sociálnej poisťovne a na základe údajov z reportu zo spoločného registra bankových informácií. Žalobca zohľadnil dobu, na ktorú sa poskytol spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa. K súdom požadovanej špecifikácii poplatkov žalobca uviedol, že si nárok na zaplatenie poplatkov od žalovaného neuplatňuje a všetky úhrady žalovaného boli veriteľom započítané ako splátky poskytnutého úveru.

13. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere /ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“/ Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

14. Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z. Na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,

15. Podľa § 2 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

16. Podľa § 2 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z.z. Na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

17. Podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

18. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy /ďalej len „Občiansky zákonník“/ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

20. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

21. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

22. Podľa § 2 písm. a/, písm. b/ zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti, predávajúcim 1. podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi ponúka alebo predáva výrobky, alebo poskytuje služby, 2. fyzická osoba, ktorá predáva spotrebiteľovi rastlinné a živočíšne výrobky z vlastnej drobnej pestovateľskej činnosti alebo chovateľskej činnosti alebo lesné plodiny, 3. fyzická osoba, ktorá predáva vlastné použité výrobky, okrem potravín,

23. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

24. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že dňa 13.5.2013 bola medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom uzavretá zmluva o úvere podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Ide zároveň o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalovaný obsah zmluvy a všeobecných obchodných podmienok pred jej podpísaním podstatným spôsobom nemohol ovplyvniť. Súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že žalobca vzorový text zmluvy, všeobecných obchodných podmienok používal vo viacerých prípadoch pri poskytovaní úverov iným spotrebiteľom. Žalovanému poskytol finančné prostriedky veriteľ v rámci jeho podnikateľskej činnosti a žalovaný pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľ, čo vyplýva aj z jeho označenia v zmluve. Jedná sa o spotrebiteľskú zmluvu aj v zmysle zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, keďže žalovanému bol úver poskytnutý na jeho osobnú potrebu, a žalobca úver poskytol ako podnikateľ, keďže predmetom jeho podnikateľskej činnosti je poskytovanie úverov. Na uvedenú zmluvu sa vzťahuje aj zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pretože žalobca poskytol spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalovanému bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Spotrebiteľský charakter zmluvného vzťahu a dopad uvedených právnych predpisov naň nespochybňoval ani žalobca. Zo zhodných tvrdení strán bolo preukázané, že žalovanému boli zo strany žalobcu poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 4.900 Eur.

25. Bolo preukázané, že žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok úveru, pričom omeškanie presahovalo 3 mesiace. V dôsledku takéhoto porušenia záväzku zo zmluvy žalobcovi vzniklo voči žalovanému právo žiadať splatenie celého čerpaného úveru, ktoré bolo zmluvnými stranami dojednané v čl. 4 bod 4.2.1 zmluvy o úvere v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Žalobca podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pred uplatnením tohto práva zaslal žalovanému upomienku zo dňa 25.5.2015 s upozornením na možnosť predčasného zosplatenia úveru. Napokon žalobca právo v zmysle čl. 4 bod 4.2.1 zmluvy o úvere využil a žalovaného vyzval listom zo dňa 23.7.2015, aby do 2.8.2015 uhradil zostávajúcu časť úveru.

26. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala v písomnej forme prísne obsahové náležitosti. Preskúmaním zmluvy o spotrebiteľskom úvere, viazaný právny názorom odvolacieho a dovolacieho súdu súd zistil, že zmluva o úvere obsahuje údaje v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. písm. a) až k), r) a y), Zákona č. 129/2010 Z.z., ktoré sú nevyhnutné pre to, aby spotrebiteľ poznal rozsah svojho záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Konkrétne zmluva o úvere v čl. 1 bod 1.2 obsahuje druh spotrebiteľského úveru, identifikačné údaje veriteľa a dlžníka, dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver vo výške 19,47%, ktorá zodpovedá priemernej hodnote RPMN zverejnenej Ministerstvom financií SR na jeho webovom sídle ku dňu 31.3.2013. Súd mal za preukázané, že žalobca pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného splácať spotrebiteľský úver s prihliadnutím na dobu,

na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa, čo bolo preukázané z predloženej žiadosti žalovaného o poskytnutie úveru zo dňa 17.5.2013, v ktorej uviedol žalovaný okrem iných aj údaje o svojom rodinnom stave, že nemá vyživovacie povinnosti, údaje o svojom vzdelaní, o zamestnaní, adresu zamestnávateľa, dobu zamestnania, výšku priemerného čistého mesačného príjmu 589 Eur, výšku splátok iného úveru 100 Eur mesačne, pričom schopnosť žalovaného splácať úver žalobca skúmal aj z reportu zo sociálnej poisťovne a z reportu zo spoločného registra bankových informácií, ktoré žalobca tiež predložil. Na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere teda žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie istiny úveru, úroku z úveru v dohodnutej úrokovej sadzbe, ktorého neuhradenú výšku vyčíslil žalobca na sumu 253,79 Eur, a v podaní zo dňa 27.11.2015 špecifikoval tento úrok z úveru uvedením jednotlivých splátok, z ktorých úrok uplatnil pri sadzbe dohodnutej v zmluve o úvere vo výške 15,90% ročne za obdobie od 17.5.2013 do 24.7.2015.

27. Žalobca uplatnil úrok z úveru v sadzbe 15,90% ročne zo sumy istiny úveru aj odo dňa nasledujúceho po predčasnom zosplatnení, t.j. od 24.7.2015 do zaplatenia istiny. Súd tento nárok nepovažoval za dôvodný. Súd sa nestotožňuje s tvrdením žalobcu o tom, že má nárok na riadny úrok až do vrátenia istiny úveru. V danej veci súd zdôrazňuje, že využitím práva predčasného zosplatnenia úveru zo strany veriteľa dochádza k zmene obsahu záväzku, dlžník/spotrebiteľ stráca výhodu splátok a poskytnuté prostriedky už nemá právo užívať po dobu pôvodne dohodnutú, ale musí ich okamžite vrátiť veriteľovi, čím sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť veriteľovi namiesto úrokov z úveru, úroky z omeškania z dlžnej sumy úveru. Právo na riadny úrok z úveru má žalobca do zosplatnenia istiny úveru a následne má žalobca ako veriteľ právo už iba na úrok z omeškania. Ak v dôsledku predčasného zosplatnenia úveru nastane stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 4 Obo/143/98 konštatoval, že dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok). Od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania (§ 369 Obchodného zákonníka). V rozsudkoch súdov sa zmluvné dojednanie povinnosti platiť úroky popri úrokoch z omeškania, označilo za obchádzanie zákonného pravidla zakotveného v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka o administratívnom strope úrokov z omeškania. Odvolacie senáty Krajského súdu Trenčín sa danou problematikou zaoberali v rozhodnutiach, napr. sp. zn. 6Co/304/2015 zo dňa 26.04.2016, sp. zn. 6Co303/2017 zo dňa 18.07.2017, sp. zn. 27Co/238/2017 zo dňa 28.11.2017, v ktorých konštatovali: „Keďže tento stav netrvá, (rozumej stav trvania záväzku pred zosplatnením úveru) je zrejmé, že došlo k zmene záväzku, ktorá bola privedená omeškaním spotrebiteľa súčasne predčasným zosplatnením úveru zo strany veriteľa. Zmena záväzku prináša aj zmenu pomerov plnenia a aktivuje režim omeškania v spojení s využitím práva podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. K predčasnému zosplatneniu záväzku došlo konaním veriteľa. Predčasné zosplatnenie úveru predstavuje jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové, okamžité vrátenie celej požičanej sumy. Rozdiel stavu výhody splátok a stavu jednorazového zosplatnenia úveru spočíva v tom, že veriteľ nemá nárok a spotrebiteľ nemá povinnosť vrátiť celú požičanú sumu naraz. Splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne vracia a spláca, za čo patrí veriteľovi úrok. Pri predčasnom a mimoriadnom zosplatnení úveru vzniká veriteľovi nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. Veriteľ teda navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru. Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomfortný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. Jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide oproti právny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou. V protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a Nariadenia vlády 87/1995 Z.z.. Dohoda o platení úrokov za úver aj po splatnosti úveru spôsobuje, že

takéto úroky v skutočnosti navyšujú cenu za užívanie finančných prostriedkov za obdobie do dohodnutej, alebo predčasne vyvolanej doby splatnosti a zneisťujú sankčný mechanizmus úrokov z omeškania. Takto dochádza k obchádzaniu inštitútu iného plnenia na účely aplikácie § 3a ods. 2 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.“ Krajský súd v Trenčíne na tomto výklade ustanovení právnych predpisov zotrval, ako je to zrejmé aj z jeho rozsudkov sp. zn. 6Co/22/2018 zo dňa 8.6.2018, sp. zn. 27Co 50/2019 zo dňa 26.3.2019, sp. zn. 17Co 240/2018 zo dňa 11.4.2019. Ak by teda aj zmluva o úvere, resp. všeobecné podmienky obsahovali dohodu o tom, že dlžník je povinný platiť veriteľovi úroky z úveru aj za dobu po zosplatnení úveru popri úrokoch z omeškania išlo by o neplatnú dohodu v zmysle uvedených zákonných ustanovení. Nie sú namieste ani argumenty o tom, že dlžník získa výhodnejšie postavenie po porušení práva oproti postaveniu pred týmto porušením, pretože pri porušení záväzku musí dlžník hradiť veriteľovi úroky z omeškania, prípadne iné zmluvné sankcie, požičané peňažné prostriedky už dlžník nemôže mať ďalej v oprávnenej držbe, ale je povinný ich vrátiť veriteľovi, a musí strpieť nútený výkon súdneho rozhodnutia na peňažné plnenie, teda exekvovanie majetku a vznikajú mu ďalšie povinnosti vrátane povinnosti uhradiť trovy exekúcie. Rovnako Ústavný súd SR v uznesení sp. zn. IV. ÚS 476/2012-14 zo dňa 18.9.2012 vyhodnotil v obdobnej posudzovanej veci ako ústavne konformný taký výklad príslušných právnych predpisov v rozhodnutiach okresného a krajského súdu, v zmysle ktorého v prípade, že veriteľ pristúpi k tzv. zosplatneniu úveru, nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie už úrokov z úveru, a teda veriteľ má právo na riadne úroky z úveru len do zosplatnenia úveru.

28. Z písomného podania žalobcu zo dňa 27.11.2015 jednoznačne vyplýva, že žalovaný titulom zmluvy o spotrebiteľskom úvere vykonal do začatia konania platby v celkovej sume 1.893,02 Eur (označené v rozpise kreditných a debetných operácií ako kredit), a to 17 úhrad po 82,57 Eur v dňoch 18.6.2013, 18.7.2013, 19.8.2013, 18.9.2013, 18.10.2013, 18.11.2013, 18.12.2013, 20.1.2014, 18.2.2014, 18.3.2014, 22.4.2014, 19.5.2014, 18.6.2014, 18.7.2014, 18.8.2014, 18.9.2014, 20.10.2014, úhrady v sume 78,54 eur dňa 18.11.2014, v sume 19,04 eur dňa 11.12.2014, v sume 97,87 eur dňa 14.1.2015, v sume 97,85 Eur dňa 13.2.2015, v sume 196,03 eur dňa 13.4.2015. Aj zástupkyňa žalovaného na pojednávaní potvrdila tento rozsah úhrad dlhu žalovaným. V podaní žalobcu zo dňa 27.11.2015 žalobca uviedol, že z uvedených úhrad žalovaného v celkovej sume 1.893,02 Eur bola na istinu započítaná suma 420,67 Eur, na úroky z úveru suma 1.395,87 Eur, na úroky z omeškania suma 1,48 Eur, a na poplatky za upomienky suma 75 Eur, ktoré v žalobe špecifikoval ako poplatok 15 Eur za každú upomienku. Z rozpisu debetných a kreditných operácií obsiahnutého v podaní žalobcu zo dňa 27.11.2015 vyplýva, že žalobca žalovanému naučtoval 5 x poplatok za upomienky po 15 Eur v dňoch 11.12.2014, 14.1.2015, 13.2.2015, 13.4.2015 (2 x) a na tieto poplatky započítal časť úhrad žalovaného v celkovej výške 75 Eur. Týmto bolo vyvrátené neskoršie tvrdenie žalobcu v jeho podaní zo dňa 16.4.2019, že žalovaný mal titulom spotrebiteľského úveru uhradiť do podania žaloby nižšiu sumu 1.816,64 Eur, a že žiadna z týchto úhrad žalovaného nebola započítaná na poplatky. Každopádne žalobca na výzvu súdu nešpecifikoval a nezdôvodnil oprávnenosť poplatkov v sume 75 Eur, na ktoré bola časť úhrad žalovaného započítaná. Neuviedol, na základe akého zmluvného ustanovenia vzniklo žalobcovi právo na poplatok v sume 15 Eur za upomienku. Žalobca nepreukázal dohodu zmluvných strán, na základe ktorej by bol žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi za každú upomienku pri omeškaní poplatok v sume 15 Eur. Nebol predložený sadzobník poplatkov, na ktorý odkazoval žalobca v súvislosti s týmito poplatkami v žalobe. Žalobca tak neunesol bremeno tvrdenia ani dôkazné bremeno ohľadom tohto nároku, na ktorý započítal úhrady žalovaného v celkovej sume 75 Eur. V tejto spojitosti súd považuje za potrebné poukázať na to, že v sporovom konaní sa uplatňuje prejednávací zásada. To znamená, že účastníci konania majú jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Skutočnosť, že určitý účastník je nositeľom dôkazného bremena znamená, že ak sa ním tvrdená skutočnosť nepreukáže, má sa za to, že nenastala. Následkom nesplnenia si týchto povinností je vydanie nepriaznivého rozhodnutia pre stranu, ktorá svoje tvrdenia relevantne nepreukázala (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3MCdo 6/2010 zo dňa 22.9.2010).

29. Celá istina úveru sa stala splatnou dňa 2.8.2015 na základe výzvy žalobcu zo dňa 23.7.2015, ktorou žalovaného vyzval na úhradu celého zostatku úveru do 2.8.2015 a od nasledujúceho dňa, t. j. od 3.8.2015 je žalovaný v omeškaní, a preto od tohto dňa patrí žalobcovi úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Úrok z omeškania patrí žalobcovi v zmysle § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení nariadenia vlády SR č. 20/2013 Z.z. vo výške o 5 percentuálnych bodov vyššej ako bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania. V prvý deň omeškania žalovaného bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 0,05 %,

a preto žalobcovi patril úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 3.8.2015 do zaplatenia. Žalobca si však uplatnil túto sankciu vo výške 5% ročne, v ktorej výške mu súd úrok z omeškania priznal, keďže ho nemôže priznať nad rámec žalobného návrhu v zmysle § 216 CSP. Ku dňu 2.8.2015 vykonal žalovaný titulom úveru celkové úhrady v sume 1.893,02 Eur, z ktorých bola započítaná na dlžný úrok z omeškania suma 1,48 Eur, na úroky z úveru suma 1.395,87 Eur, a zvyšok na istinu v sume 495,67 Eur (na poplatky v sume 75 eur nebol žalobca oprávnený započítať žiadnu časť úhrad žalovaného), a dlh žalovaného na istine k tomuto dňu predstavoval sumu 4.404,33 Eur (istina poskytnutého úveru 4.900 Eur - 495,67 Eur). Následne žalovaný uhradil žalobcovi sumu 43,32 Eur dňa 22.9.2015, sumu 75,54 Eur dňa 20.10.2015, sumu 183,79 Eur dňa 10.11.2015 Eur. Po zohľadnení súm a dátumov uvedených čiastočných úhrad, a po odpočítaní plnení, ktoré Okresný súd Trenčín priznal žalobcovi výrokom II. rozsudku č.k. 20C 334/2015-47 zo dňa 21.10.2016 (už právoplatným dňa 20.12.2016), t.j. po odpočítaní istiny v sume 2.705,81 Eur, úroku z omeškania vo výške 2,27 Eur, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.008,46 Eur od 3.8.2015 do 22.9.2015, zo sumy 2.965,14 Eur od 23.9.2015 do 20.10.2015, zo sumy 2.889,60 Eur od 21.10.2015 do 10.11.2015, zo sumy 2.705,81 Eur od 11.11.2015 do zaplatenia, patrí žalobcovi ešte úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.698,52 Eur od 3.8.2015 do 22.9.2015, zo sumy 1.655,20 Eur od 23.9.2015 do 20.10.2015, zo sumy 1.579,66 Eur od 21.10.2015 do 10.11.2015, zo sumy 1.395,87 Eur od 11.11.2015 do zaplatenia. Úhrady vykonané žalovaným v priebehu konania v celkovej výške 302,65 Eur boli započítané na istinu úveru, ktorej neuhradená a doposiaľ právoplatne nepriznaná výška činí 1.395,87 Eur. O zastavení konania v časti o zaplatenie sumy 302,65 Eur z dôvodu čiastočného spĺvzatia žaloby zo dňa 27.11.2015 už právoplatne rozhodol Okresný súd Trenčín výrokom I. rozsudku č.k. 20C 334/2015-47 zo dňa 21.10.2016.

30. Súd bol toho názoru, že žalobca nemá nárok na úrok z omeškania zo zmluvných úrokov vyčíslených ku dňu zosplatenia úveru v sume 253,79 Eur. V zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. Občiansky zákonník a ani Obchodný zákonník neumožňujú veriteľovi požadovať od dlžníka príslušenstvo (úroky z omeškania) pre prípad omeškania s platením iného príslušenstva pohľadávky, t.j. zmluvných úrokov (Rc 5/2006). Ak sa dlžník dostane do omeškania s platením dohodnutých úrokov, nemožno od neho požadovať úroky z omeškania z dohodnutých úrokov (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Obdo 4/1994). K rovnakému záveru dospel aj Krajský súd v Žiline v rozsudku sp. zn. 11Co/151/2017 zo dňa 17.10.2017, Krajský súd v Trenčíne v rozsudkoch sp. zn. 4Co 44/2019 zo dňa 16.4.2019, sp. zn. 17Co 240/2018 zo dňa 11.4.2019.

31. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd za použitia citovaných ustanovení právnych predpisov výrokom I. zaviazal žalovaného, aby zaplatil žalobcovi zvyšnú časť peňažného dlhu (nepriznanú rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 20C 334/2015-47 zo dňa 21.10.2016) v sume 1.395,87 Eur spolu s úrokom z omeškania vo vyššie špecifikovanom rozsahu a výrokom II. vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol.

32. Súd v zmysle § 232 ods. 3 CSP povolil žalovanému na jeho žiadosť dlh splácať v mesačných splátkach po 85 Eur za podmienok uvedených vo výroku rozsudku. Prihliadol na osobné, majetkové a príjmové pomery žalovaného, ktorý je nemajetný, dosahuje podľa lustrácie v sociálnej poisťovni u zamestnávateľa REJAS spol. s r.o. zárobok od 7.5.2018 vo výške cca 1.400 Eur v hrubom mesačne (za mesiace december 2018, január 2019, február 2019 žalovanému nebol vyplatený príjem), pričom žalovaný z tohto príjmu musí platiť nájomné 400 Eur mesačne za prenajatý byt a pravidelne spláca ďalší dlh vo výške 5.000 Eur voči predchádzajúcemu zamestnávateľovi. Žalovaný podľa tvrdenia jeho zástupkyne žije v byte spolu so zástupkyňou, ktorej priemerný hrubý mesačný príjem podľa lustrácie sociálnej poisťovne predstavuje cca 747,77 Eur mesačne. Podľa výsledku lustrácie v bankách žalovaný nemá v banke vedený účet, na ktorom by mal uložené peňažné prostriedky v takej výške, aby bol schopný uhradiť predmetný peňažný dlh jednou platbou. Žalovaný je v zmysle výroku II. rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 20C 334/2015-47 zo dňa 21.10.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.12.2016 uhrádzať priznané plnenie v sume 2.705,81 eur s príslušenstvom v splátkach vo výške 85 Eur mesačne. Preto súd uzavrel, že žalobca nie je schopný dlh priznaný žalobcovi týmto rozsudkom uhradiť jednorazovo, prípadne vo vyšších splátkach. Za takéhoto splátkového kalendára bude istina dlhu vyrovnaná v 17 mesačných splátkach, čo je primeraná doba na plnenie aj po zohľadnení, že uvedená mesačná splátka prevyšuje pôvodne v zmluve dojednanú mesačnú splátku úveru. Žalobca je obchodnou spoločnosť, bankou, ktorá ako je súdu známe z jeho rozhodovacej činnosti vo veľkej miere poskytuje

spotrebiteľom ako aj podnikateľom úvery a zo spisu nevyplýva, žeby bol žalobca odkázaný na splnenie dlhu v kratšej dobe.

33. Podľa § 255 ods. 1 CSP Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa § 255 ods. 2 CSP Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

35. Podľa § 256 ods. 1 CSP Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

36. Žalobca sa žalobou domáhal zaplataenia spolu sumy 4.735,39 Eur (istina 4.479,33 Eur + úrok 253,79 Eur + úrok z omeškania 2,27 Eur), súd jeho žalobe týmto a predchádzajúcim rozsudkom zo dňa 21.10.2016 vyhovel v časti o zaplataenie sumy 4.357,74 Eur (istina 4.101,68 Eur + úrok 253,79 Eur + úrok z omeškania 2,27 Eur), ktorá z uplatneného nároku predstavuje 92,02% a úspech žalobcu. Konanie bolo zastavené v časti o zaplataenie sumy 302,65 Eur pre späťvzatie žaloby z dôvodu, že žalovaný po podaní žaloby v tejto časti pohľadávku uhradil, a procesne zavinil zastavenie konania a v tejto zastavenej časti z uplatneného nároku predstavujúcej 6,39% má žalobca nárok na náhradu trov konania. Súd žalobu zamietol vo zvyšnej časti (75 Eur), čo predstavuje úspech žalovaného v rozsahu 1,58%. Prevažne úspešný žalobca má potom podľa § 255 ods. 2 CSP, § 256 ods. 1 CSP právo proti žalovanému na náhradu trov prvoinštančného, odvolacieho, dovolacieho konania v rozsahu 96,83% /92,02% + 6,39% - 1,58%/ z celkových trov konania. Súd preto výrokom III. priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 96,83% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 127 ods. 1 CSP v odvolaní treba uviesť tieto všeobecné náležitosti: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.